

HOMILIE VIERENTWINTIGSTE ZONDAG DOOR HET JAAR C 2010

Een hele opluchting na de veeleisende Jezus van de laatste weken, die ons erop wees dat er maar weinigen over het steile pad en door de nauwe poort het koninkrijk Gods zullen binnengaan. Of dat degene die de band met vader en moeder, broeder en zuster niet zal relativeren, Hem niet waardig zal zijn. Vandaag de barmhartige Jezus. Een hele verademing. Hij lijkt dus van het ene uiterste in het andere te vervallen. Maar ons beeld van Jezus kan men het beste als een tweeluik opvatten. Beide uitspraken zijn op Jezus van toepassing. Hij is barmhartig, maar hij kan ook veeleisend zijn, want hij wil oprechtheid. Gemakzucht en oppervlakkigheid kan Jezus niet verdragen. Ook bij ons wekt het ergernis, als wij bij anderen moeten vaststellen, dat ze enkel van ons willen profiteren. Liefde en dus ook geloof kan geen lauweheid verdragen. Verder kan Jezus niet verdragen, als er mensen veroordeeld en voor altijd afgeschreven worden. Hij kan het ook niet verdragen, als mensen hoogmoedig neerkijken op anderen. Want Jezus geeft mensen steeds weer nieuwe kansen zolang als zij leven. Hij heeft de tijd met mensen. Hij wil niets afdwingen. Hij laat de jongste zoon van huis weggaan met de erfenis op zak en hij wacht, en hij wacht op zijn terugkeer. En vervolgens doet Hij alsof er nooit iets gebeurd is. Hij neemt de jongste zoon vol vreugde weer op in zijn huis. Hij trekt hem een feestgewaad aan en steekt hem zelfs weer de ring aan de vinger.

Eigenlijk ligt Jezus vandaag onder vuur. De joodse overheid is verontwaardigd op hem: "Die man ontvangt zondaars en eet met hen." "Kijk eens met wie hij omgaat." Met de regelmaat van de klok krijgt Jezus dat soort verwijten te horen. "Hij kan geen profeet zijn, want zou hij weten wie dat is, die vrouw, die zijn voeten met haar tranen nat maakt, met haar haren afdroogt en daarna met kostbare balsem inwrijft." Opmerkelijk is, dat Jezus geen enkele behoefte heeft om voortdurend temidden van keurige en van eigen heiligheid overtuigde mensen te vertoeven. Zijn aandacht gaat uit naar de mensen die van de goede weg zijn afgedwaald. Hij begint deze mensen niet onmiddellijk de les te lezen en te vertellen, hoe slecht zij zijn. Neen, deze mensen geeft hij allereerst het gevoel van eigenwaarde weer terug. Deze verloren mensen moeten teruggebracht worden in de gemeenschap. Niets erger voor een mens, dan dat hij zich afgeschreven voelt. Afdankt en er niet meer bij mag horen. Eigenlijk gaat Jezus niet in discussie, maar hij vertelt een aantal verhalen. Sterke verhalen, want wie doet zo iets. Welke herder met honderd schapen laat de 99 alleen achter om op zoek te gaan naar dat ene schaap, dat verdwaald is. Hij mist het. Het hoort erbij. Wij daarentegen maken direct afwegingen. Wat een domme en dwaze herder om zijn schapen alleen achter te laten om op zoek te gaan naar dat ene lammetje. Wie doet zo iets? Maar denken wij dan niet te economisch terwijl de liefde een andere logica heeft. Van wie van de kinderen houdt u het meest? Van het knapste, het handigste, van het mooiste? Of misschien van het zorgenkind? Misschien krijgt u verwijten van de andere kinderen, omdat u dat ene kind weer thuis hebt opgenomen en doet u, alsof er nooit wat geweest is. Maar voor Jezus blijft een mens er altijd bijhoren. Afgeschreven wordt er niemand. Ook de zieken niet.

In dit tweede weekend van september wordt jaarlijks Ziekenzondag gehouden en wordt er aandacht gevraagd voor diegenen uit ons midden, die ziek of aan huis gekluisterd zijn. Onze Zonnebloem vereniging is daarom ook in onze parochie actief. Zij geven daarmee vorm aan een van de belangrijkste christelijk opdrachten: Iedereen hoort erbij: het kleine verdwaalde schaap, maar ook de verdwaalde mens, maar ook diegenen wier levenskrachten verzwakt zijn. Of diegenen die met een beperking door het leven moeten. Goede mensen zijn dienstbaar, ondanks alles. Goede mensen zijn kostbaar.

Op deze dag danken wij alle goede mensen om wat zij doen. Want wij mogen bouwen op hun trouwe inzet. Zij beleven hun christenzijn met hun hart en ziel en hoofd, maar ook met hun handen en voeten. Wij danken de mensen van de Zonnebloem, wij danken mensen de vele mensen die onze parochie helpen dragen. Amen.